

ORADEA-MARE (NAGYVARAD)
19 Maiu st. v.
31 Maiu st. n.

Ese in fie-care dumineca.
Redacțiunea in
Közép-uteza nr. 395.

Nr. 20.

ANUL XXI.
1885.

Prețul pe un an 10 fl.
Pe $\frac{1}{2}$ de an 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$
de an 2 fl. 70 cr.
Pentru România pe an 25 lei.

Victor Hugo.

Ori ce să fii . . .

(DE VICTOR HUGO.)

Ori ce să fii: bogat, sărac, bătrân séu june,
De n'asteptai cu dor, când sórele apune,
Un paș melodios, un paș iubit, ușor,
Un vél plăcut și scump, ce iute și dispore,
Precum un meteor in nóptea lungă, mare
Și-ți lasă 'n pept un chin, să te topesci de dor ;

De numai din poeți ce cântă și suspină
Și cari iubesc cunosci simțirea cea divină,
Ce mult încântător aurise anii tei :
Să ai o inimă ce móre pentru tine,
Să n'ai tu ca făclii, ea stelișóre line,
Ca sóre lucitor decât pe ochii ei ;

De n'asteptai de fel, duios și 'n tremurare
La pórtă balului, ce luce 'n umbra mare,
Acel minut dorit când balul va 'ncetá,
Să-ți veđi pe scumpa ta ca fulgerul cum luce,
Cu-albastrii ochișori, pe copilița dulce,
Incinsă de splendori, cu flori pe fruntea sa ;

De n'ai simțit de fel o nebulie 'ndată,
Când altul sărută mánușă-i adorată,
Și pe un pept străin bătuse peptul ei ;
De n'ai privit in veci cu ură, supărare,
Că 'n valsul necurat, in repede sborare,
Cum cad, se veștedesc flori dalbe și femei ;

Și de nu te-ai ureat vr'odată la coline,
Cu peptul plin-plinuț de emoțiuni divine ;
De cumva 'n calde seri pe sub umbroșii tei,
Pe când pe ceriu luciau suave stelișóre,
Cu mândra-ți n'ai gustat plăcerea 'ncântátóre,
Ascunși și 'ncet șoptind, de și-ați fost singurei ;

Și decă mánă ta n'a tremurat vr'o 'n mánă,
Și vorba „te iubesc” — ce dulce te îngână,
Nu te-a inavuțit cu magice simțiri ;
De n'ai compătimit chiar tronurile nalte,
Că posedând amor acele caută alte :
Imperiu glorios, renume și mării ;

Și când lumina ta incet incet se stinge,
Din negura cea grea Paris nu se distinge
Cu turnurile-i vechi, bisericile-i mari,
Și nici nenumerând minutele trecute,
Ce nóptea te 'mpresor de ilusi-ni plăcute,
Și 'n đori dispar pe loc și pter in trupe rari ;

Și decă tu atunci când totul dormiteză,
Și dēnsa fără grigi pe patul ei viseză,
N'ai plāns ca și-un copil de suferința ta,
Chiemând d'o sută ori pe dēnsa nóptea 'ntrégă,
Cređēnd că de-o mai chiemi, ea va să se ivescă,
Pe mama-ți blāstēmând, dorind a espirá ;

De n'ai simțit de fel, că ochiul de fecióră
Aprinse 'n sinul teu o altă inimióră,
De ce-ai fost încântat, și 'n ceriuri ai privit,
Și pentru ea ce-a ris de chinul teu cel mare
Murire-ai bucuros in locul de perđare :
Atuncia n'ai iubit, atunci n'ai suferit !

Trei erai dela resărit.

— Comedie in 2 acte.* —

Persónele :

Hagi-Pană, băcan.
Marița, fiă-sa.
Numa Consule, profesor.
Jorj, copist la un minister.
Petrică, băiat din prăvălie.
Trandafira, o domnișóră matură.

Scena se petrece in locuința lui Hagi-Pană. O cameră mobilată foarte modest. Doue ușe, una in fund și cealaltă la dreapta. Intra un colț al odăii un mare dulap și alături o mēsă de scris. Pe pārete un orologiu cu cocoș, o gravură represintând Ierusalimul, o sabie veche și un mare pistol turcesc.

Actul I.

SCENA I.

Jorj (intrađnd prin ușa din dreapta) și Petrică (urmărin-du-l in vērful degetelor, fără a fi văđut.)

Jorj (jucându-se cu o mánușă.) Am inventat un lucru de minune ; un *stratageme admirable*. Voiu puté vorbi ori-și-când cu Marița, fără ca să ne tot privegheze bádăranul de tată-sau. Timit in prăvălie câte un amic, care reține acolo pe sērmanul Hagi-Pană, indrugându-i la verđi și uscate despre icre și masline, de și nu cumpără nici un drob de sare, ér până atunci eu petrec aci fără marturi, *en tête-a-tête*, cochetând cu fata bācanului. Ne cunoscem din copilărie, încat casa imi este totdeuna deschisă. E gentilă, decă nu *beauté* ; tată-sau e bogat ; frumósă zestre in bani și 'n natură ! De când i-a murit mama, nu mai este nici măcar des-avantiagiul de a avé o sócră. Trebuie s'o ieau de ne-vestă, *et voila tout !*

Petrică (a parte.) Așá merge tréba ? Pe luate ? Lasă ! bine c'o sciu . . . Eu me prăpădesc după fată, și el mi-o suflă de sub nas !

Jorj. Dar unde să fie Marița ? (se uită impregiur și vede pe Petrică) A ! Băiatul din prăvălie !

Petrică. Teșghetar, domnule Jorj ; teșghetar, nu băiat din prăvălie . . . să fie cu iertare . . .

Jorj. Ce cauți pe aci, *mon cher* ?

Petrică. Nimic . . . ceva . . . adecă să veđi, domnule Jorj : te iubesc așá de mult, încat te-aș urmări din loc in loc pe tótă scórța pământului. Când te zăresc intrađnd, aici mai cu sēmă, uite, nu sciu cum mi se bate inima, ca nu cumva să te las singur. Scii vorba Românului : dor mi-e de tine, dar de mine mi se rupe inima . . . Ești un om foarte plăcut, domnule Jorj !

Jorj (ingâmfindu-se.) Am o figură norocită, un *extérieur heureux*, cum đice Francesul ; nu e așá ?

Petrică. Așá trebuie să fie, măcar că nu sciu ce este acel rară. Ș-apoi mai e ceva, domnule Jorj. Eram să te rog pentru lucrul acela . . . Ți-aduci aminte dumineca trecută, când îți venise pofta de a eși cu birja la Șosea . . .

Jorj. E bine ?

Petrică. Ba nu erá bine, că-ți trebuia o rublă.

Jorj. E bine ?

Petrică. Ba tot nu erá bine, căci n'o aveai.

Jorj. E bine ?

* Jucată pe scena Teatrului Național din București in toamna anului 1878.

Petrică. Bine, bine! ba e foarte rău, că ți-am dat'o eu . . .

Jorj. A! vrei să ții că e rău pentru tine, n'est-ce pas?

Petrică (trist.) Mi-ai făgăduit să-mi dai înapoi rubla a doua și . . . Aș ave acum o mare trebuință . . .

Jorj. Ce bagatelă! *Quelle misere . . .*

Petrică. Décă poți . . .

Jorj. Ascultă-me, *Petrică.* Domnișora *Marița* m'a rugat să-i copiezi o poezie, *un charmant morceau.* Fiind că eu nu am casă . . . nu că n'am casă, dar eram să țin că nu șed nici odată acasă, ăr la cancelărie nu voiu să scie toate ale mele șeful de birou, cu care nu me impac în politică, de aceea am adus poezia cu mine ca s'o copiezi aice.

Petrică. Pentru domnișora *Marița*?

Jorj. Da.

Petrică (a parte.) Hoțule! (*tare.*) Apoi ătă cernelă, condee și hârtie, domnule *Jorj*; numai să nu strici cumva vr'o condică d'ale jupânului.

Jorj (aședându-se a copid și citind.)

Ca o liră fără sunet,
Ca un fulger fără tunet,
Ca un riu fără murmur,
Ca o pasere tăcută,
Ca o casă ce stă mută
Și pustie impregiur;
Astfel sânt și eu, vai mie,
Formă fără melodie,
Pur spectacol făr' idei,
De când dânsa nu-i sub sôre
Și puterea-mi cântătoare
A murit cu mórtea ei!

Admirabil! Sublim! *Délicieux!*

Petrică. Dar bine, domnule *Jorj*; dta scrii pentru dra *Marița* niște stihuri de mórte?

Jorj. Nerodule! Cum de nu înțelegi tu, că eu vreau să-i arăt tocmai aceea ce aș fi fără dânsa, singur, *isolé*, cum ție *Francesul*? (*înte.*) Aș fi ca o liră fără tunet, ca o casă fără murmur, ca un riu pustiu impregiur, ca o pasere fără idei . . . Ce superbe imagini!

Petrică. Să am iertare, cântecul dtale n'are pentru mine nici un *Dumneșeu*! Numai dóră atâta că-i scris! Scii, țiecătórea românescă: dracul, când n'are de lucru, își cântăresce códa . . . Séu decă vrei, se potrivește și mai bine cu o altă țiecală: frunță verde cêpă cóptă ș-aș mânca zăpadă friptă . . . Curat așa! . . . Eu unul fac altfel de cântece pentru . . . pentru aceea cemi e dragă . . . Dar să venim la chestia rublei, domnule *Jorj*!

Jorj. Iubesci și tu? *Pauvre diable!* Și care-ți este cântecul *par exemple*?

Petrică. Scurt, scurt de tot, nu e frumos ca al dtale, domnule *Jorj*; nu-i cu paseri fără idei și fără nu mai sciu ce . . .

Jorj. Ia să-l audim.

Petrică. ătă-l (*cântă*):

Cine n'are 'n lume drag,
Cātu-i lumea tot beteag!
Eu sciu, Dómne, despre mine:
Cātu-i lumea, nu mi-e bine! . . .

Jorj. Atâta?

Petrică. Atâta.

Jorj. Ce galimatie! Ce absurditate! *Pas un grain de sel*, cum ție *Francesul*!

Petrică. Apoi dē! E curat românesce; mai am un altul, domnule *Jorj* . . . a, dar ătă și domnișóra! (*a parte.*) Mor de necaz!

SCENA II.

Aceiași și Marița (intrând prin ușa din fund.)

Marița. Ești aicea, domnule *Jorj*?

Jorj. Ți-am adus poezia . . .

Marița (cătră Petrică) Te chiamă tata.

Petrică (cu nemulțumire.) Me chiamă jupânul? Parcă nu s'a auđit . . .

Marița. Domnul, nu jupânul; l'am auđit eu.

Jorj. Negreșit că trebuie să te fi chemat . . .

Petrică. Trebuie! Pe semnul că așa ție *Franțuzul* . . . Me duc! (*a parte.*) Au sciu să me gonescă; dar lasă c'o să-i ascuđ eu de după ușa . . . Mare poznă mai este și dragostea! (*ese și apoi întorcându-se iea la o parte pe Jorj.*) Cum vom face cu rubla?

Jorj. Vom vorbi, *mon cher*, la timpul oportun . . .

Marița. Te chiamă tata!

Petrică (a parte, oftând.) Imi iea și fata și rubla! Veđi asta se ție românesce: lucrul dracului în casa popei!

SCENA III.

Jorj și Marița.

Jorj (cu emoșune, apucând pe Marița de mând.) Ca mâne voiu fi registrar, apoi archivar, apoi ajutor de corespondență, apoi șef de birou, apoi șef de secție, apoi șef de divizie, apoi director-general, apoi prefect în Dobrogiă, apoi ministru, apoi agent la Constantinopole . . . *Ca ira, ca ira!* Dar vorbit-ai cu tată teu? Spusu-i-ai că însoțirea noastră, departe de a fi *une més-alliance*, o să ridice sus, sus, foarte sus în opiniunea publică nêmul *Hagi-Pană*?

SCENA IV.

Aceiași și Petrică (la aparițiunea căruia Jorj lasă cu precipitare mâna Mariței.)

Marița (confusă.) Te-aș rugă, domnule *Jorj*, să-mi mai copiezi o poezie . . .

Petrică (care remăsese cu capul scos prin crepătura ușei, fără a intră în cameră.) Domnișóră *Marișo* . . . Scii ce, domnișóră *Marișo*? Mi se pare, țieu mi se pare, că te chiamă jupânul . . .

Marița (cu impaciență.) Bine, bine! Voiu veni îndată . . . Nu ținē ușa deschisă. Se recesce odaia . . .

Petrică (în aceeași postă.) Se recesce în luna lui maiu?

Marița. Eram să ție că se pré încâldește . . . Voiu veni, ți-am spus odată că voiu veni . . .

Jorj. Va veni, ți-a spus odată că va veni. *C'est clair comme la lune* . . .

Petrică. Nu e vorba de alune, domnule *Jorj* . . . Apoi să vii, dșóră *Marișo*! (*închide ușa și o deschide ărăși*) Să vii! (*ese.*)

SCENA V.

Jorj și Marița.

Jorj. O singură vorbă, *mon ange!* Me iubesci tu séu nu? Da séu ba?

Marița. Așă se vorbește numai la plebiscit. Te mai poți îndoi de sentimentele mele? La țieșire din pansionatul dnei *Firundțvanțig*, prima cestiune, care s'a presintat spiritului meu, a fost acêsta: „*Mari!* voiesci

tu 6re a-ți legă s6rta cu un b6rbat ca Herman al lui G6the, o ființă vulgară, un burges de t6te 6ilele, un automat care putea s6 plac6 numai d6r6 unei Doro-teia? s6u iți place mai bine a vis6 o figur6 uș6r6, ve-seil6, nep6s6t6re, mai in sfirșit pe unul din cei trei Muschetari ai lui Dumas?*

Jorj (*speriat.*) Muschetari? . . . Vrea s6 6ic6 mili-tari?

Marița. Liniscesce-te, Jorj. Herman al lui G6the este vre-un b6can s6u birtaș dintre amicii lui tata . . . Mi-e gr6z6 a me g6ndi m6car la d6nsul! Pe c6nd unul din cei trei Muschetari ai lui Dumas, e bine . . . ești tu!

Jorj (*6r6și speriat.*) Unul din cei trei . . . *Par con-s6quent*, mai s6nt 6nc6 doi?

Marița (*cu sentimentalism.*) Tu, numai tu ai deve-nit idealul inimei mele!

Jorj (*s6rut6ndu-i m6na.*) Iți mulțumesc, iți mulțu-mesc, *ma colombe!* Dar atunci nu int6r6i6a a spune lui tat6-teu . . .

Marița. Chiar ast66i . . . (*suspini6nd.*) Trebuie cu-raj! Tu știi cum este tata . . . Materialist.

Jorj. Spiritul secolului, *ma ch6rie!* N'ai ce-i face. S6 nu uiți inș6 un lucru f6rte serios, *de la plus haute importance.* Odat6 c6s6toriți, fericirea nu trebuie s6 ne fac6 a renunță la t6te p6cerile societ66ii, preum-bl6ri . . .

Marița. Baluri . . .

Jorj. Gr6dini.

Marița. Costume.

Jorj. Cai.

Marița. Voiajuri . . . O, c6t de mult aș dorii s6 v6d Parisul! Dar mi-ar fi fric6 de petroliu . . .

Jorj. Și mie de comuniști . . . Un om insurat nu se impac6 cu comuna. *Pr6 mult liberalism!* *Ca cho-que* . . .

Marița. Dar Venetia . . . Ce mai 6ici? Carnaval! Barcarol6! Raiu p6m6ntesc!

Jorj. Inș6 t6te astea cer bani. *Ca c66te 6norm6-ment* . . .

Marița (*cu intristare.*) A! in adev6r . . . Dar tata e bogat.

Jorj. Tocmai de aceea, *mon bijou*, s6 nu treci cum-va cu vederea de a-i aminti f6ia de zestre . . .

Marița. 6i voiu spune, c6 tu nu me iei altmin-teri . . .

Jorj (*iute.*) Feresc6 Dumne6u! *Dieu pr6serve!* In-credinț6z6-l, din contra, c6 eu te-aș lu6 f6r6 nimic, dar . . .

Marița. Dar?

Jorj. Dar . . . dar nu me vrei tu . . .

Marița. Nu te vreu eu f6r6 bani?

Jorj. Nu-i asta! Nu me vrei . . . nu vrei . . . nu-ți convine, tu unic6 odrasl6 a lui Hagi-Pan6, *l'unique re-jeton*, cum 6ice Francesul, s6 nu aduci o frum6s6 zestre in casa b6rbatului.

Marița. Te-am ințeles.

Jorj. Ș-apoi mai observ6 bine un lucru.

Marița. A!

Jorj. In burgesie exist6 un obicei stupid, o re-m6șit6 a timpurilor barbare, un antipod al civilizațiunii, o piedic6 a progresului, o palm6 pentru liberalismul secolului, un semn de neincredere selbatec6, *quelque chose d'abominable*, și nu tocmai noi trebuie s6 incur6-j6m aceste triviale usațe . . .

Marița. Negreșit; dar despre ce este vorba?

Jorj. Tat6l teu p6te s6-și bage in cap naiva idee, *une pure bizarrerie*, de a ne da numai venitul zestrei.

Marița. Și nu e bine?

Jorj. *F6 donc!* Ar fi pentru noi o curat6 scl6vie! A se mișc6 cineva dup6 m6sur6, ca o mașin6 cu vi-tesa calculat6 mai de 'nainte! Inchipuesce-ți, *mon 6me*, c6 venitul anual s'ar cheltui intr'o jum6tate de an; 6re ce facem noi atunci cu celelalte șese luni?

Marița. Ai dreptate. (*A parte.*) Ce spirit!

Jorj. Cere dela tat6-teu capitalul zestrei. Capital și 6r6și capital, *tout bennement!* Venitul f6r6 capital este o monstruositate, și mai mult dec6t at6ta! s6-ți spuiu drept, pentru mine unul ar fi chiar o in-sult6 . . .

Marița. Cum aș6?

Jorj. Un b6rbat, c6ruia i se num6r6 numai veni-tul zestrei, este curat ca o moșie luat6 in arend6, pen-tru care se pl6tesce in c6știuri. *Quelle horreur!*

Marița. C6știuri! Aș6 este! uite c6 asta nu mi-ar fi trecut prin minte . . .

Jorj. Un b6rbat cum se cade . . .

Marița. Unul din cei trei Muschetari . . .

Jorj. Nu se arend6z6, ci . . .

Marița. Se iea cu embatic? cu bezm6n?

Jorj. Un asemenea b6rbat, *mon diamand*, se cum-p6r6 de veci, adec6 . . .

Marița. Adec6?

Jorj (*cu emfas6.*) O leg6tur6 etern6, *à tout jamais!* De aceea, *mon amour*, jos venitul! s6 tr6ieesc6 capita-lul! capitalul este șeful de bi . . . este regele lumii!

(Afar6 se aude la ușa din fund vocea lui Hagi-Pan6 stri-g6nd! *Petric6! unde ești strengarule!* 6r la ușa din dr6pta vocea Petric6i: *Indata, jup6ne!* Jorj se repede la ușa din fund și se ciocnesce cu Hagi-Pan6, carele tocmai atunci o deschide; Marița pe de alt6 parte se repede la ușa din dr6pta și se isbesce tot aș6 de Petric6. Toți se uit6 cu nedumerire unul la altul.)

SCENA VI.

Hagi-Pan6, Petric6, Jorj, Marița.

Jorj. Iertare, tat6 hagiule! *Mille pardons!*

Hagi-Pan6 (*c6tr6 Petric6.*) Unde erai, vagabundu-le? Nu mi te-am v6cut de doue c6suri!

Marița (*a parte.*) Și el imi 6icea c6 me chiam6 tata . . .

Jorj (*a parte.*) S6 profit de ocaziune pentru a me descurc6.

Marița (*c6tr6 Hagi-Pan6.*) Bine, tat6, cum e asta? Petric6 imi spunea c6 . . .

Jorj (*intrerump6nd.*) Petric6 er6 aicea cu noi. *Ma-rița se uit6 cu mirare.* *Mademoiselle* l'a reținut in odai6 intr'adins, pe semne pentru a nu rem6n6 singur6, adec6 cu mine. *C'est tout naturel!*

Petric6 (*confus.*) Aș6 este, chiar aș6, jup6ne! (*a parte.*) M'a tras pe șvar6! Le ajut tocmai eu la dragos-tea lor! Imi vine s6 turbez de ciud6!

Hagi-Pan6. Car6-te la pr6v6lie . . .

Petric6 (*a parte.*) Me gonesce și d6nsul!

Hagi-Pan6. Cat6 de te port6 bine, c6 te cunosc eu! De vr'o c6t6-va vreme 6i-au intrat g6rg6unii in cap. 6ți vorbește mușteriu, și tu nu-l ascuți; te 'ntreb6, și tu nu-i respun6i; n'aude, n'a vede, n'a greul p6m6n-tului! Aș6 nu se vinde marfa, f6tul meu! Nu de giaba 6ice vorba rom6n6sc6: cu risul și cu glumele se culeg t6mna prunele. Cu pos6cie nu faci negustorie! Du-te dar6 la teșghea și cat6-ți de treb6. Silesce-te mai cu s6m6 a strecur6 ciocolata aceea, Revalisiera cum 6i 6ice. S'a resp6ndit svon, c6-i curat o gutaperc6 pref6cut6; și eu, s6racul de mine, mi-am adus, ca un n6uc, 6rt6-me D6mne, patru sute de tablete, cre6nd c6 d6r6 se va desface ca p6nea cald6! Dec6 lumea va afl6 odat6 c6-i lucru prost, o s6 rem6iu cu povara in spinare.

Ori-și-cine va veni să cumpere ceva, înțelesu-m'ai, fie cașcaval, fie rom, fie săpun, fie rapiță, fie salam de Verona séu de Sibiu, tu să-i lauți blestemata aceea de Rivalisieră, care mi-a făcut țiile fripte . . .

Petrică. Am învățat pe din afară, jupâne, cum s'o zugrăvesc (*recităză iute.*) Bună de stomac, pept, nerve, plămâni, miasme, gălci, respirație, rinichi, atrofie, tuberculoasă, oftică, astmă, tuse, indigestie, guturaiu, insomnie, venin, slăbiciune, dropică, anemie, friguri, ameteală, congestie, migrenă, diabetă, melancolie, angină, reumatism, tifos, coleră, ciumă, ipertrofie, bólele óselor, ipocondrie și gălbinare!

Hagi-Pană. Așá ! Bun de tot ! Dă-le la Revalisieră ! Dă-o la toți !

Petrică. Se înțelege, jupâne. De n'or scăpă dênșii, scăpăm cel puțin noi de ceea ce ne dore.

Hagi-Pană (a parte.) E deștept băiatul. (*tare.*) Du-te, du-te . . . (*Petrică ese.*)

SCENA VII.

Hagi-Pană, Jorj, Marița.

Hagi-Pană. Ce mai ȃici acuma, mușu Iorgule ?

Jorj. Ca va . . .

Hagi-Pană. Nu e vorba de nici un Sava ! Eu vreu să te întreb alt-ceva. Spusu-ți-am séu nu țiile trecute, ca să nu te mai vėđ singur aicea cu Marița ?

Jorj. Apoi erá și Petrică cu noi, *ma parole d'honneur* . . .

Marița. Și Petrică, taică.

Hagi-Pană (cătră Marița.) Petrică ne-Petrică, cără-te in odaia dtale ! Pune-te de cöse, ori te inchină, ori apucă-te de citește Alexandria . . .

Marița. Dar taică . . .

Hagi-Pană (făcendu-i gest de a ești.) Vorbă multă, trébă scurtă ! (*Marița ese prin ușa din fund.*) Bine a ȃis cine a ȃis, că femeia a îmbetrănit pe dracu . . . dar apoi fata !

SCENA VIII.

Hagi-Pană și Jorj.

Jorj. Ești pré sever, *ma foi*, tată hagiule . . .

Hagi-Pană (aședându-se.) Eu știu ȃicala românescă : mai rara vedere este mai cu miere. Te-ai pré incuibat pe la noi, mușu Iorgule. Nu că-mi pare réu, dar nici bine. De frate, frate să-mi fii ; dar la noi mai rar să vii . . .

Jorj (luând un aer maiestos.) Tocmai asta eram să-ți spui, tată hagiule. *Justement ca*, cum ȃice Francesul. In țera noastră un larg viitor este deschis talentului. Liberalismul instituțiilor naționale permite meritului a se urcă sus pe scara distincțiilor sociale. Astăȃi copist, mâne președinte al consiliului de miniștri, nimic mai lesne, *rien de plus naturel !* Așá dară . . .

Hagi-Pană (intrerumpénd.) Așá dară, mâne séu chiar astăȃi, o să mi te dea afară din slujbă, ca pe o măsea stricată, cu tot naturelul dtale, mușu Iorgule !

Jorj (desconcertat.) Nestabilitatea funcțiilor este o consecin.ă inevitabilă a . . .

Hagi-Pană. Ascultă-me ce-ți spui eu, dragul meu, că dóră nu de giaba am umblat până acolo la Ierusalim (*arată cu degetul cadrul de pe părete.*) Vėđui multe și auȃii destule ! Aș dori din tot sufletul să te pui pe o cale mai bună ; ér nu, după vorba Românului : an n'ai căștigat, estimp ai păgubit, la anul tragi nădejde. Ești un derbedeu, mușu Iorgule !

Jorj (scandalizat.) O !

Hagi-Pană. Am fost prieten cu tatăl dtale, repo-

satul Kir-Spirea, Dumneȃeu să-l ierte. Erá un om fórte de ispravă, in tótă firea, aședat, harnic, einstit, fruntea simigiilor din mahala . . .

Jorj (cu oróre.) A !

Hagi-Pană. Nu cumva îți este rușine de meseria părintilor dtale ?

Jorj (confus.) Nu . . . dar . . . (*a parte.*) Ce lipsă de creștere ! *Nul savoir-vivre !*

Hagi-Pană. In loc să te fi apucat de muncă, de trébă, de vr'un meșteșug, dtá ai tocat părăluțele reposatului și acuma, după vorba vechie, umbli pe drum cu alaiu franțuzesc și n'ai acasă mălaiu românesc !

Jorj (a parte.) *C'est trop fort !* Trebuie să isprăvesc ! Să-l iau iute, iute ! (*tare.*) Un cuvânt, tată hagiule ! Ai dreptate in tóte, *vous avez parfaitement raison.* Am fost réu, dar nu mai sânt. Natura mea intrégă s'a schimbat printr'o revoluțiune . . .

Hagi-Pană (uitându-se impregiur.) Să nu-mi vorbesci de revoluții ! auȃi-tu-m'ai ? Ele cât p'ací erá să me mufluzescă . . .

Jorj. Pardon ! N'am fost bine înțeles. Amórea este cea mai puternică revoluțiune . . .

Hagi-Pană (sculându se furios.) Éráși revoluție !

Jorj (cădénd in genunchi.) *C'est fini !* Iubesc pe fiica dtale !

Hagi-Pană (și mai furios.) Afară ! afară, resvrăitorule !

(Va urmă.)

B. P. Hășdėu.

I n s i n g u r ă t a t e .

Sonet.

Săcerea impregiurul meu se 'ntinde,
Dar sânt deprins cu-așá tăcere-adăncă,
Precum deprins e șoimul de pe stâncă
Cu sgomotul furtunei ce-o cuprinde.

La raȃe dulci de lună, 'n glas de drochii,
Inima mea nu 'ncercă să mai sugă
Dalcéța noȃilor dela irugă,
De-a căror strălucire mi-ascund ochii.

Imi place numai in singurătate
S'ascult cėsornicul din grinȃi cum bate
Și cum se scurge plóia 'n picuri.

Din mare asvėrlit pe sterpe maluri,
Adorm, ne mai visând de-a vėții valuri,
Și de plăcutele-i nimicuri.

Ioan N. Roman.

Códá șórecului.

— Din Botanica populară română. —

Códá șórecului numită in România : *Códá șóreceului*¹⁾ și *Códá șóricelului*,²⁾ in Transilvania : *Códá șóricelului*,³⁾ érá in Bănat : *Códá șóricelului*⁴⁾ și *Alunele*⁴⁾ lat.

¹⁾ Dr. D. Brândză : *Prodromul florei române* București 1879—1883 p. 279.

²⁾ G. Baronzí : *Limba română și tradițiunile ei.* Brăila 1872. p. 131.

³⁾ G. Bariț : *Vocabulariu de numele plantelor române, latinesc, nemțesc și ungurese* publ. in „*Calend. pentru poporul român*“ pe an. 1858. Brașov, p. 30.

⁴⁾ Simeon Manguica : *De însemnătatea botanicei române* publ. in „*Familia*“ an. X. Budapesta, 1874. p. 561 și 586.

Achillea Millefolium, germ. Schafgarbe, este bună, după spusa româncelor sciutoare, de următoarele lécuri: de tusă, de năduşelă, de friguri, de durere de mâni și picioare, de tăieturi, de buboie și de alunele.

Pentru tusă culeg flóre de Coda șorecului, o uscă bine și apoi, fierbându-o într'o ulcică cu apă curată, fac dintr'ensă un feliu de céiu. Céiul acesta călduț îl beu apoi cei ce pătinesc de tusă ori și când tușesc, și după aceea le trece tusa. O samă de femei mai amestecă pintre Coda-șorecului încă și Cimbrisor séu Cimbru-de-câmp lat. Thymus Serpyllum Fries.

Cei ce au năduşelă se vindecă cu Coda-șorecului în următorul mod: ieu Coda-șorecului de cea lătită pe pământ, nu de cea crescută în sus, și stroh de fén, care crește pe țelină, și pe amândoué acestea le pun într'o olă curată umplută cu apă la foc ca să fiérbă. După ce au fierd de-ajuns tórna apa din olă într'un ciubăraș și ciubărașul îl acopér c'un țolișor. Nu mult după acesta cel ce are năduşelă séu durere-de-picioare se bagă cu picioarele în ciubăraș, se acopere cu un cogioc și așa stă acolo, acoperit peste tot corpul de numai ochii i se véd, până ce asudă cum se cade și până ce-i trec apoi și sudorile. Inse în același timp, când fac scăldătórea acésta, fac și un feliu de béutura, care o bé apoi cel bolnav în restimpul acela, când stă cu picioarele în scăldătóre. Ér béutura acésta se face în următorul mod: ieu o jumétate de ocă de bere, doué mere curățite de cógie și de simburi, chiperiu-alb de-un grițariu, ghimbiriu-alb (tot un fel de chiperiu alb), apoi zăhar alb, negru și galbén, câte de doi grițari, și pe tóte acestea le fierb la un loc într'o olă curată. Zama acésta apoi o be cel bolnav. Atât scăldătórea cât și béutura se repetesc mai de multe ori, adecă până atunci, până ce-i trece celui bolnav de năduşelă.¹⁾

Pentru friguri în Coda-șorecului, o piséză bine, o pun apoi în holercă și când îi infiórá și-i scutură frigurile mai tare, atunci beu o măsură anumită din holercă de-acésta.²⁾

Décă unuia séu altuia îi crépă pielea de pe mâni și picioare așa că-l ustură fórté tare, ie Coda-șorecului cu rădăcină cu tot, o pune într'o ulcică ca să fiérbă, și după ce a fierd de-ajuns, își spléa cu zamă de-acésta mânele și picioarele, și 'n seurt timp după acésta se vindecă.³⁾

Când cineva se taie séu se sparge la vr'un picior cu un cep, séu cuiu, séu țişitură séu și cu vr'un alt óre-și care obiect ascuțit, piséză mărunțel frundă de Coda-șorecului, stórcé sucu ei în locul atăcat și tot cu de-acésta se și légă la piciorul vătémat, séu pune de-asupra scamă, și după ce a făcut acésta tăietura în scurt timp se vindecă, căci Coda-șorecului tótă réutatea i-o scóte din picior afară.⁴⁾

Décă unul are vre-un buboiu și decă va luá frundă de Coda-șorecului, va amestecă-o cu reșină și amestecătura acésta va pune-o sara pe buboiu, buboiul peste nópte se cóce și sparge și așa se vindecă de grabă.⁵⁾

Tot cu Coda-șorecului se vindecă cu alunelele (Sommersprossen) de pe fața ómenilor, de unde se vede că-i vine apoi și numirea de „Alunele” la Români din Bánat.⁶⁾

În fine mai este de amentit încă și aceea, că de

¹⁾ Dict. de Ilinca Buzilă din Frătășii-vechi.

²⁾ Dict. de Safta Roșca din Poieni.

³⁾ Dict. de Alecsandra Ivănuță din Frătășii-vechi.

⁴⁾ Dict. de Z. Tuniac din Crasna.

⁵⁾ Com. de regret P. Spénul din Poiana-Stampii.

⁶⁾ Simeon Manguica: De însemnătatea hotan. op. cit. pagina 586.

familia Coșii-șorecului se ține încă și următórea plantă, care e românilor cunoscută după nume și adecă: *Rotofele-albe,*⁷⁾ lat. Achillea Ptarmica L., germ. Bertramgarbe, Niessgarbe.

S. Fl. Marian.

Doué întrebări.

Și sciți voi ce e mórtea

Și viéța érăș ce-i ?

Ah, mórtea-i nópteá, viéța

E điuá, dragii mei !

Sciți voi, din aste dóuá

În giur ce-mi dominézá ?

Nici điuá, dar nici nópteá,

Ci-acuma inserézá !

C. Boșcu.

Victor Hugo.

1802—1885.

cel mai mare poet al Franciei, bardul acestui secol, Victor Hugo, a încetat din viéța la 22 l. c. în Paris, în etate de 83 ani. Mortul e al națiunii francese, dar jalea e a omenimii întregi.

Sublim ca Pindar, isteț ca Anacreon, satric ca Juvenal, drept ca Tacit, pathetic ca Eschyle, Victor Hugo a fost sufletul liric al Franciei, și poetul omenimii întregi.

El s'a născut la 26 febr. 1802 din o vechie familie nobilă. Părintele seu Sigisbert Hugo a servit în armată pe timpul republicei și a ajuns căpitan, mai târđiu general, ér împératul Napoleon I l'a numit conte; mamă-sa Sofia Trebuchet, a fost fiica unui fabricant de năi în Nantes.

Micul Hugo dimpreună cu părinții sei s'a mutat din oraș în oraș, cutrierând astfel tótă Italia, cu garnisóna în care se află tatăl seu. Acesta érá napoleonist, ér mamă sa royalistă. În etate de 7 ani părinții l'au dus la Paris, unde începú să studieze în mănăstirea din strada Feuillantines, supt conducerea generalului Lahorie, pe care guvernul imperial l'a oséndit la mórte. Acésta făcú asupra hăetului mare impresiune și i-a deșteptat sentimentul royalist, ce transpiră din operele lui din copilărie. În etate de 9 ani părintele seu l'a dus în Spania, unde l'a aședat érăș în o mănăstire, de unde după patru ani s'a rentors la Paris în șcóla de mai nainte, mai târđiu în institutul Cordier, unde petrecú patru ani.

În intervalul acesta dēnsul ș-a și început activitatea literară. În etate de 10 ani scriea versuri, ér în etate de 14 ani compuse prima sa dramă „Irtamene”. La 1817 a trimis Academiei o epistolă poetică „Despre avantajele studiului”, care a obținut lauda juriului, dar acela nu i-a acordat premiul, din cauza că n'a vrut să cređă că autorul este un copil de 15 ani; cu primele lui ode inse a dobândit trei premii, încát Chateaubriand l'a numit „L'enfant sublime.”

La 1822 a publicat un volum de ode și balade; fondul religios și monarchic al lor atrase atențiunea cercurilor domnitóre și junele poet făcú cunoscița bărbaților de frunte ai restaurațiunii. Restauratiunea, în

⁷⁾ Dr. D. Brândză; Prodrom. op. cit. p. 278.

urmarea multelor sale greșeli, a început să decaadă și liberalismul cuprinse teren din ce în ce mai mult. În al doile volum al odelor și baladelor sale (1826) Hugo deja se presintă ca adept al acestei școle. Într'aceea el publică drama „Cromwell“; în prefața acesteia declară resboiu clasicismului și arboră un nou stindard literar, romantismul, pe care-l definea astfel: „Tot ce este în natură, se află și în artă; din combinațiunea sublimului și grotescului se naște drama, expresiunea epocii moderne“.

La 1828 a făcut mare senzațiune cu niște balade publicate sub titlul: „Orientales“. Atunci amicii lui cereau să scrie o dramă, care să reprezinte și pe scenă școala nouă. Astfel scrise densul drama „Marion Delorme“, care însă a fost oprită de cătră censură. O altă dramă „Hernani“ s'a reprezentat la 25 febr. 1830; lupta între cele două școli a fost mare, în sfârșit însă școala lui Victor Hugo invinse și piesa nouă s'a susținut în repertoriu de cece ani de zile. În era liberală inaugurată prin revoluțiunea din iulie s'a jucat și „Marion Delorme“, ba la 22 nov. 1832 s'a reprezentat și „Roi s'amuse“, însă a doua și fu oprită, căci tendința-i nu prîe loială nu plăcuse curții. Apoi urmară: Lucreția Borgia, Maria Tudor, Angelo, Ruy-Blas, Les Burgraves, Notre-Dame de Paris, și poesiile Les Feuilles d'automne, Les Chants des crepuscule, Les voix interieures etc. Cine nu ș-ar aduce aminte de aceste scrieri, cele mai geniale aparițiuni în epoca cea mai bogată de produse literare a Franței?! Ele crează autorului lor nume mare. Aceste formeză primul period al activității poetului.

Al doile period începe cu revoluțiunea din februarie, séu mai bine cu 1852, când Victor Hugo în urmarea loviturii de stat din 2 dec. 1852 fu silit să emigreze în străinătate.

Victor Hugo totdeuna s'a ocupat de politică cu multă tărîe. Când a fost royalist, a luptat energios în interesul partidului seu, căci odele lui făcură mai mare senzațiune, decât cele mai multe cuvântări din cameră séu o mulțime de articoli de fond; el a cântat rentôrcerea Bourbonilor, eroii columnei Vendée și jertfele republicei. După revoluțiunea din iulie, a contribuit la crearea legendei napoleoniane, a cântat în ode de sbor nalt columnă Vendée și pe Napoleon II. Nu s'a mulțămît cu gloria poetică, ci voia să fie aplaudat și pe tribună ca cei doi rivali puternici ai sei: Lamartine și Chateaubriand. La 1845 Ludovic Filip l'a numit paire și Victor Hugo în senat pronunția discursuri escelente pentru abrogarea legii de esilare a Napoleonișilor. Urmă revoluțiunea din februarie. Poetul, al cărui trecut royalist încă nu fu uitat cu totul, a fost admis între candidații partidului reacționar și ca atare fu ales deputat, dar câte odată votă și cu partidul democratic. Pentru spriginirea acestei politice fondă și diariul „L'Évenement“.

În „Ansemlée legislativ“ el avu cu totul alta atitudine. În urma influinței lui Girardin, se însoți la partidul democratic și socialist și devini unul din oratorii conducători ai stângerii. Oratorii din drépta de multe ori i-au imputat neconsequentă, citindu-i poesiile royaliste și bonapartiste și în ton satiric îl trimiteau la Parnas. Dar el nu se descurăgă. Când eră vorbă de realegerea lui Ludovic Bonaparte, rosti o cuvântare uriașă care ținu mai multe zile și o combătă cu totă tărîa. Napoleon fu ales și peste o lună făcū lovitura de stat. Poetul fu silit să fugă, întéiu se duse în Belgii, de acolo în insula Jersey, de unde începū un infricșat resbel cu condeiful în contra imperiului nou, publicând o mulțime de scrieri politice. La 1859 Napoleon dete amnestie generală, însă Victor Hugo o refusă.

În anul acela publică celebra sa carte: „La Légende des siècles“, care a fost un eveniment literar în totă lumea civilizată. Nu peste mult apărū romanul seu cel mai important: „Miserabilii“, după care urmară alte doue: „Travailleurs de la mer“ și „L'homme qui rit“. —

După căderea împăratului Napoleon III, el se rentôrse la Paris, unde fu primit cu mari ovațiuni și ales deputat, dar în curënd își dete dimisiunea.

În anii 70 publică mai multe scrieri: L'Anné terrible, Mes fils, Quatre-vingt-treize etc. La 1876 fu ales senator, tot în anul acela publică a doua parte din „Legenda secolilor“ și scrierea „L'Art d'être grand père“.

Victor Hugo trăia în Paris moderat, dar în condițiuni materiale strălucite. Salonul lui eră locul de întâlnire al tuturor ilustrațiilor franceze și străine, Louis Blanc, Gambetta, Clémenceau, Castellar, Renan, C. A. Rosetti, Houssaye, generalul Wimpfen, Gonzales, și tot ce pörtă un nume în politică, literatură, științe, a luat loc la mēsa poetului.

El a fost insurat, dar muierea i-a murit de mult; a avut doi fii, au murit și aceia amēndoi, dar unul a lăsat doi băeți, — a mai avut și-o fiică, dar acesta se află în casa pentru alienați. Acesta și cei doi nepoți i moștenesc totă averea, care se urcă peste patru milioane de franci, câștigată totă cu condeiful. El a lăsat săracilor 50,000 franci.

Môrtea lui a produs impresiune adâncă în totă lumea civilizată, dar mai ales în Paris. Senatul și camera au votat ca înmormântarea să se facă cu cheltuiala statului, mortul s'a espus trei zile la „Arcul de triumf“ să-l pötă vedé tot poporul. Înmormântarea se va face luni și are să fie imposantă, cum nici la Paris nu s'a vedut încă.

Abia a murit poetul și s'a și început contribuiri pentru a i se ridică o statuă. Operile lui vor apără în o edițiune nouă și atât de strălucită, încat aceea va costă doue milioane și jumătate de franci. Edițiunea de lucș va avé numai 50 de esemplare, fie-care va costă 6000 franci, ér un esemplar ilustrat din edițiunea ilustrată va costă 1200 franci.

Așa știu să stimeze națiunile culte pe ômenii lor mari.

Cartea amorului.

— Culese și puse în ordine de I. S. Spartali. —

Tot disprețul amorului vine din aceea că nu deosebim destul de bine fisicul de moral. *Mademoiselle de Lespinasse*.

Amorul fără dorință e o chimeră; nu esistă în natură. *Ninon de Lenclos*.

În amor, îndeplinirea celor mai mari dorințe ale noastre este adesea sorgintea celor mai mari supărări. *Sénèque*.

În amor, dorințele ambițioșe cresc cu succesele; deul inimelor e ca un arendaș lacom care cere mereu decât mai e ceva de dorit, cu deosebirea însă că arendașul este nesățios și că amorul când a obținut tot se desguștă lesne. *Duclos*.

Amorul, cea dintéiu fericire omenescă, pentru ca să fie viu și durabil, are trebuință ca durerea să-i imprumute lacrimile sale. Copil al melancoliei mai mult de cât al veseliei, nici odată focul seu nu este mai puternic de cât când îl aprinde în ochii inecați în lacrimi, și nu pôte fi vecinic de cât când va fi nutrit de tristeță. *Madame Cottin*.

Cronică rimată.

Mădi moda este să se scrie
Nimicuri mari in versuri mici;
Deci, cetitor, ca să nu dici
Că gazetarii sunt moji,ci,
Poftimu-ți modă: *stihurie!*

* * *

Nu-i nou, in iernele de-acuși,
Să veți că nu cade zăpadă;
Dar ar fi nou să se vedă
O érnă in care să nu cadă
Cucónele pe alunecuși.

Așá, la operă, spre pildă,
Printese cu traiu monoton,
Jucând in gândul lor o Gildă *
Cu nasul cad, spre a fi in ton,
Pe nasul unui bariton.

Séu pe la ghiată (căci se dice
Că sfatul nou comunal
A pus hamal lângă hamal
Să ștergă ghiata pentru-un bal
Cu bere, crenvurst și popice.)

Acolo, fetișcane 'n șir
Alunecând cu domni prin ceta
Rimează ceta cu musteta
O! Julietta lui Shakespeare!
Și ca și tine cad... pe ghiata.

Așá e lumea... nu-i nimic!
Unii mai cad, alții se scóla,
Și fierbem in aceeași óla,
Căci suntem toți de-aceeași școlá:
Al plapămei colegiu unic.

O! decă omul ar fi demn
De-a sci de mic ce-i este scris,
Ar tot ciopli la cruci de lemn,
Să aibă ce să pue semn
La capul fie-cărui vis.

Căci or ce-ar face, or ce-ar drege,
La urmă, desiluzii sânt...
Și pentru vulg séu pentru Rege
S'aplică tot aceeași lege
Cu 'n singur paragraf: *mormént.*

Când îți arunci privirea caldă
In lumea sufletelor reci,
Și veți tot soiul de zevzeci
Cum mintea liniscit și-o scaldă
In nemurirea cea de veci:

Te-apucă-un dor de a fi o stană,
Un vârf de munte, un copac,

*) Rigoletto.

De cât să dici că mai ești Dac
Din Dacia acelu veac
Când lumea 'n tot era romană.

* * *

Dar etă-me 'n filosofie
Inomolit până la brău
Și gândul meu eră să fiu
Un cronicar mai cilibiu,
Cu cronica in poesie.

Deci, Rozinante, stai pe loc!
Séu te întorce ér la baluri.
Sirăbate prin a lumei valuri,
Ca șorecii prin cașcavaluri,
Și intră 'n grajd; eu intr'un joc.

E bal de facere de bine
Și e cu port național.
Cucónele sânt intr'un hal...
Cum numai cine-a mers la bal,
Le va 'ntelege ca și mine.

Sânt imbrăcate țărănesce
Și joc *lanciers* cu *balancez*,
Vorbesc turcesce, pásăresce,
Și se *gantéză* franțuzesce,
Bătând măsura: *do, mi, re.*

Nenecele pari a le pierde
Drăguțele de copilițe,
Și ca și ele port altițe,
Pe cap cununi de lámăițe
Séu câte-un castravete verde.

De pe sub fote câte-o labă
Se 'ntinde, slută, pe parchet
Și, căputând o gleznă slabă,
E innodată de o babă
Uscată ca un biet pesmet.

Industria națională
De-ar merge pe așá picióre,
Te-ai pomeni in patru óre
C'a și trecut peste hotare
Și la străini a dat năvală!

* * *

O! Alphonse Karr avea dreptate!
La rochii, còda este totul,
Precum la advocați e botul,
Precum la deputați e votul:
Mistere, farmece, pécate.

La bal mascat femei in fire
I-și pun turnure pe obraz
Ades spre marea mulțumire
A celora ce din nescire
Se gudură și le fac haz.

Ací, obraze respectate
Sânt érași domnii deputați.
Sânt spirit de majoritate

Sânt toți presentți, și au dreptate:
Sânt *spécuri* nemascați,

Ei se inspiră din dantele,
Interpelatii făuresce,

Și gândurile ce-i muncesc
Le 'necă 'n Tokay ungurese,
Făcând sonete la trei stele.

Cei mai bătrâni stau la o parte.
Privind la camaradii lor
Și-și dic încet : „Amor, amor,
De ce păcatele ești chior
Și nu-ți iei drumu-in altă parte!“

Și astfel lumea se 'ncălcesce
Și se afundă-in sēma ei,
Cu draci întregi, cu semiței,
De nu-i mai dai de căpētai
In mii de ani . . .
Și se sfērșesce.

Don Padil.

B o n b ó n e.

O tineră actriță, care sta in favórea contelui X., cu scirea soției lui, îl rugă multă vreme să-i cumpere o brătară. El consimți la acesta, cu condițiune însă, ca ea să nu o pórte nici odată pe scenă.

— Atât ar trebui, — dīse el, — să o vedă soția mea . . .

— Și ți-ar și jucă o scenă de gelosie, nu-i așa ?
respunse actrița.

— Nici decum, dar îndată mi-ar cere să-i cumpăr și ei o asemenea brătară.

Un elev se presintă la examen :

Profesorul : Decă tatăl dtale ar imprumută 1200 de lei, avēnd a plăti in rate de 500 de lei pe an, cât ar mai fi dator după doi ani ?

— O mie de lei.

— Dar bine, tinere, nu cunosci de loc aritmetica.

— Se pōte . . . dar cunosc pe tata !

Suspīnul unei fete bătrâne.

Așa este scris in carte : Căsătorīile se incheiă in ceruri* și d'aceea eu, pe acest pământ trebuie să abdic de bărbat.

Un director de teatru luă lecțiuni de caligrafie dela un student; pentru ele îi dădea prânțul gratis.

La director se prânđiă la ora 12, însă studentul nu veniă nici odată la timpul hotărīt.

Intr'o đī, directorul îi dīse :

— Curios om ești dtă ! In fie-care đī vfi la unul și mânānci cât doi-spre-đece; mai bine ai face să vfi la doue-spre-đece și să mânānci cât unul.

Literatură și artă.

O dramă originală. Dl George Marian a scos de sub tipar la Bucuresci o dramă in 3 acte cu titlul : „După despărțenie“, care s'a jucat cu succes pe scena Teatrului Național din Bucuresci. La represințatiunea primă actul III a displăcut publicului, autorul l'a modificat dară și a doua represințatie s'a făcut cu acesta schimbare. In o dare de sēmă mai târđiu vom spune, care act ne place noue mai mult. Acum observăm numai, că piesa e bine scrisă și de sigur este remarcabilă in inceputul nostru de literatură dramatică. S'a

tipărit la Socec et Comp. in Bucuresci, unde se și află de vëndare cu prețul de 2 lei 50 bani.

„**Romänische Revue**“ a dlui dr. Corneliu Diaconovich, va apăre la 1 iulie și va eși odată pe lună, in broșuri de 3—5 coli cu ilustrațiuni și se va trimite gratuit factorilor politici și diarelor neromâne mai însemnate. Prețul abonamentului pe un an e 8 fl. Dl Diaconovich motivēză astfel necesitatea acestei reviste : „Iritațiunea contra aspirațiunilor politice ale poporului român cresce in patria noastră tot mai mult și străinețaii i se dau despre noi informațiuni tot mai false. E dar o trebuință de mult simțită de a se inființā o foie, care intr'o limbă universal respāndită să deē străinețaii și publicului din țēră informațiuni esacte și consciințioșe despre posițiunea și tendențele Romānilor din Ungaria și Ardeal“.

Mai poftim, domnule ! Schița astfel intitulată a lui Iosif Vulcan a apărut și in traducere ungarēscă in suplementul literar dela numerul de Rusalii al điarului din Arad : „Arad és Vidéke“.

„**Jókai romānesce.** Điarul „Romānul“ din Bucuresci publică in foia sa traducerea romanului „Sāraccii avuți“ de renumitul romanțier maghiar Maurițiu Jókai. Acest roman se petrece in părțile Hațegului și e primul care ese și 'n romānesce, căci afară de câteva novele traduse mai ales de redactorul foii noastre, alte scrieri d'a lui Jókai n'au apărut încă 'n limba romānă.

Icona sufletului, carte de rugăciuni și cāntări bisericesci, lucrată din St. cărți canonice, se află de vëndare la autorul Vasiliu Patcaș, preot gr. c. in Ēr-Hatvan, p. u. Tasnád-Szántó, cu prețul de 45, 55 și 75 cr. câte un esemplar; dela 10 es. unul gratuit. Acesta cărțicică de 138 pag. adjustată frumos, pe lângă indicarea tipicului la locurile concernite, cuprinde : Rugăciuni de diminețā. Rug. la mănecat și cāntările usitate împreună cu 4 catavasii, celea 11 luminătore (svetilne) și Laudele după tōte 8 versurile cu tōte stichurile și la fine Apostol deplin. — La liturgie : rugăciuni și cāntări pentru tōte momentele împreună cu Trop. Nāscătōrei dela tōte 8 versurile, cari se cāntă după Fericiri, ēr la fine când se face parastasul, o rugăciune pentru rēposati. — La inserat (vecernia) : tōte cāntările după celea 8 versuri, cu tōte stichurile și stichnōvele. Rugăciuni de sēră. Invēțătura despre esaminarea consciinței inainte de mărturisire și la primirea s. cuminecături. Rugăciuni și canon la s. mărturisire și s. comuniune. Canon de mângāiere. Mai multe rugăciuni ocazionale. Indreptariu la punerea catavasielor pe anul întreg. Cāntările și Apostolul dela inmormēntarea cea mare. Doue versuri : unul cătră d. I. Cristos, care se cāntă in sēptēmāna patimilor, altul „Imn“ ce se cāntă la mormēnt și in fine pricesne ocazionale.

O carte vechie de 307 ani, in care se descrie intr'un mod fōrte bogat istoria politică, eclesiastică, economică și literară a tutor popōrelor foste supt dominațiunea Turcilor și vecinii acestora, dela 1391—1578, mai cu sēmă istoria Romānilor și Moldovenilor, cuprinđēnd și mai multe documente cu semnăturile autografe ale Domnilor romāni, de Martin Crusius, profesor de limbi la Academia Tibigense, tipărită in opt cărți și in limbele latină, elină și italiană la Basilea (Bale), este de vëndare. Amatorii se pot adresa la administrațiunea „Romānului“.

Abecedar ilustrat, după sistemul scriptoleg pentru invēțarea vorbirii, a scrierii și a cetirii, de Domețiu Dogariu, invēțător dirigenț la șcōla normală din Satu-lung in Săcele, a eșit de sub tipar. Op aprobat de ministerul cultelor și instrucțiunii publice ca carte didactică pentru șcōlele primare urbane și rurale de ambe

secse. Partea I și II. Editura librăriei S. Samitca, Craiova-Brașov 1885. Prețul 12 cr. séu 25 bani.

Constantin Brâncovean de N. D. Popescu, năvălă istorică originală, a apărut la București în editura librăriei H. Steinberg din calea Rahovei 7, deposit și de vânzare la editor; exemplarul 2 lei noi.

Diare noue: „Voința Severinului“ a apărut la Turnu-Severin, „Cetățanul“ la Băcău, „Curierul Botoșanilor“ la Botoșani.

Teatru și muzică.

Opera „Linda“ în românește s'a jucat pentru prima oră mercuri la 8/20 maiu în Teatrul Național din București. Criticul musical al „Românului“ scrie aceste: În general și exceptând pe dra Leria al cărei talent e cunoscut, această reprezentațiune mi s'a părut palidă și acesta nu din cauza lipsei de vervă, forțe naturală la niște debutanți ce au atâtea de ingrigit, cât din cauza vocilor insuficiente pentru acest gen de muzică. De sigur, dnii Gabrilescu, Cairetti, Teodorescu și dna Ștefănescu și-au schițat rolurile cu fineță, chiar cu prețiositate, dar pentru operă trebuiesc efecte mai marcate și cari se basază pe o sonoritate mai plină. Muzica mai ales a maestrilor italieni nu pôte lesne să convingă altfel. De ocamdată și până ce voci pentru operă se vor revela séu se vor afirmă, dl Ștefănescu are pentru a-și întrebuiță elementele de care dispune, o seriă de opere comice franceze adorabile; într'ensele fineță și curăția au primul rol, și dsa va puté presintă publicului în calitate ceea ce nu-i pôte da în cantitate. Ori-cum pentru astă prima dată, lucrurile au mers bine, și nu voi stérși aceste rënduri fără să felicit pe dl Ștefănescu și pe tinerii debutanți pentru dificultatea n'vinsă și pentru succesul obținut, și fără să notez facilitatea cu care d. Iulian trece dela un actor escelinte la un bas buf forțe presintabil.

Concert religios în București. „Doina“ anunță că în curënd societatea „Uniunea corală“ va da un concert al cărui program se va compune numai din bucăți religiose. Corul va fi din o sută de persóne, între cari cei mai buni cântăreți din capitala României.

La Iași compania dramatică sub conducerea dlui P. S. Alesandrescu va începe reprezentațiunile sale astăzi sâmbătă, 18/30 maiu, în gradina Tivoli. Societatea numeră 16 membrii; repertoriul s'a publicat în nr. trecut al foii nóstre.

Primul cor de plugari în Biharia. În biserica catedrală gr. or. din Oradea-mare a cântat luni după Rosalie chorul plugarilor din Cheresig, sub conducerea intemeiătorului seu dl Ioan Alb adj. not. Precisiunea cu care s'au esecutat ceremoniele a surprins pe popor și i-a procurat mare plăcere. Felicităm pe dl Alb și pe bravii plugari din Cheresig, dorindu le cât mai mulți imitători!

C e e n o u ?

Sciri personale. Maj. Sa regele, visitând esposițiunea din Budapesta, când a vēdut casa românească din Caraș, cu un țeran și o țerancă într'ensa, a esclamat: „Frumoși români! frumoasă casă! frumoase obiecte!“ Maj. Sa a dăruiat pentru repararea bisericeii gr. c. din Remetea-de-jos 100 fl. — *Regele și regina României* au mers în săptămâna trecută la Sigmaringen, unde tata regelui Carol, prințul Anton de Hohenzollern zace Lohnav. — *Pr. ȘSa episcopul Ioan Mețian*, însoțit de

părintele protosincol Ioan Goldiș, a visitat în săptămâna trecută comunele din partea de jos a protopresbiteratului Arad. — *Dl Ciriac Barbul*, protopop în Lipou, a fost numit de cătră consistoriul gr. cat. oradan archidiacon al părților sâtmărene și paroc român în Careii-mari. — *Dl Filip Adam*, fost referent consistorial în Caransebeș, s'a ales protopresbiter pentru protopresbiteratul Biserica-albă. — *Dl Xenofor br. Mustéța* din Bucovina a fost numit concipist al ministerului de culte din Viena. — *Dl G. Ión*, șeful filialei din Brașov a institutului „Albina“, a fost numit director provisoriu, în locul repositului Visarion Roman. — *Dl I. Nacian*, publicist român, în ședința dela martie a. c. a fost admis ca membru în Societatea științifică de economía socială din Paris.

Hymen. *Dl dr. G. Baiulescu*, medic în Brașov, duminică la 19/31 maiu va serbă cununia sa cu dra Maria Diamandi Manole, fiica dlui comerciant Diamandi Manole în Brașov. — *Dl Victor Popovici*, teolog absolut al diecesei aradane și învățator în Otlaca, la 9/21 l. c. s'a logodit cu dra Maria Cornea, fiica parocului Simeon Cornea în Repsig, comitatul Arad.

Asociațiunea transilvană. Despărțemântul cercului Cluș își va ține adunarea generală de est an la Coșocna duminică în 31 maiu st. n.

Conferințe literare. *La București* dl A. Lupu Antonescu a ținut în duminica trecută o conferință la Ateneul Român „Despre mișcarea literariă în România în cei din urmă dece ani“. — *La Craiova* joi în 9/21 maiu dl M. N. Săulescu a vorbit în sala teatrului Teodorini despre posesiile dlui Const. Mille; dl N. P. Guran a ținut o conferință tot acolo asupra „Principiului Naționalităților“.

Maialuri. *La Blas* junimea studiosă dela gimnaziul superior va arangia sâmbătă la 30 l. c. un maial în „bercul mitropolitan“. — *La Săliște* pompierii voluntari au dat la 13/25 maiu o petrecere de vēră în pădurea „Bercul roșu“. — *La Brașov* societatea tinerilor comercianți români a dat în duminica Rusaliilor un maial în Stejeriș.

Școlă română de fete în Oravița. În Oravița a început să se desbată o cestiune importantă, înființarea unei școle române capitale de fete. Ideia s'a pornit din sinodul protopresbiteral de acolo, care în frunte cu Rds. d. protopresbiter Andrei Ghidiu, a și primit în principiu propunerea, cu adausul însă ca și protopresbiteratele vecine să se invite a și da spriginul. Acum, la alegerea protopresbiterului din Biserica-albă, noualesul protopop dl Filip Adam ș-a și angajat spriginul. Ideia de sigur are să fie spriginită și 'n celelalte protopresbiterate. Noi credem, că ar fi bine ca și damele să vină întru ajutor și anume ar fi de dorit ca domnele din Oravița să înființeze spre scopul acesta o reuniune ca la Arad și 'n alte părți.

Școlă română mai înaltă de fete în Sibiu se va clădi în curënd. Comitetul Asociațiunii transilvane, care clădesce școlă aceasta, a rugat pe inginerul orașului Sibiu Otto Müss ca să supraveghieze edificarea, dându-i un onorar de 300 fl.; din partea comitetului s'a delegat ca supraveghietor dl bar. Urs, care a propus și oșș-care schimbare în aședarea edificiului.

„Huniadóra“ se numesc un nou institut românesc de avans și de credit, care s'a fondat de curënd în Deva. Adunarea constituitoare s'a ținut la 1/13 l. c., cu care ocașiune întéiu luă cuvântul di avocat dr. Lazar Petco și ca unul dintre inițiatori făcú istoricul acestei întreprinderi, relatând în urmă că pân'atunci s'au subscris pe patru liste 142 acțiuni reprezentând o sumă de 12,250 fl. După aceste adunarea se constitui, alegându-se președinte protopopul Ioan Papu, vice-preșe-

dinte protopopul Romul Crainic, secretari advocații F. Hosszu-Longin și dr. Ioan Mihu, scrulatori dnii Ioan Lazarici și I. Popovici. Primindu-se apoi proiectul de statute, acționarii se constituiră. Președinte al însoțirii se alege d'oraș dl Ioan Papiu și vice-președinte dl Romul Crainic; în comisiunea de supraveghiere parocul George Nicora, profesorul preparandial Ioan Lazarici și executorul comitatens Antoniu Cutean; director dl dr. Lazar Petco, vice-director Ioan Papiu, cassar perceptorul r. în pensiune George Pop, controlor asesorul la sedria orfanală Ioan Simionas, secretari oficialele la tribunal Alesandru Czura și candidatul de avocat Iuliu Herbai; ér consiliul administrativ s'a compus astfel: dr. Ioan Mihu, Vasiliu Demian, Romul Crainic, Avram Pécurariu, Samuil Pop, Isaia Moldovan, Alesandru Moldovan, Nicolae Oprea, Alecsie Olariu, Ioan Popovici, Petru Zarea și Fr. Hosszu-Longin. Institutul va începe activitatea sa, după ce va îndeplini cerințele legii.

Societatea „Petru Maior“ a junimei române studioase din Budapesta și-a ținut la 5/17 l. c. ultima ședință generală ordinară din est an. S'a cetit raportul comitetului și după aceea raportul general anual. Din raportul general rezultă, că numita societate în decursul anului școl. 1884—85 a avut 16 membri fondatori, 28 onorari și 44 ordinari, la olaltă 88 membri. Societatea în decursul anului a ținut 32 ședințe și anume: 2 generale extraordinare și 23 săptămânale ordinare. Comitetul a ținut 28 ședințe. Percepțiunile anuale ale casei se urmă la suma de 398 fl. 51 cr. și 1 galbén imperial, față cu aceste eroğațiunile dau o sumă de 366 fl. 48 cr. Remanența casei este 32 fl. 4 cr. și 1 galbén. Fondul permanent are 3549 fl. 31 cr., fondul disponibil 136 fl. 93 cr., total 3719 fl. 28 cr. și 1 galbén, mobilele sânt prețuite cu 260 fl. În fondul „Istoriei pentru începutul Românilor în Dacia“ de Petru Maior mai sânt încă 8 fl. 16 cr. Societatea mai are de vëndare 1205 esemplare și anume: 1147 broșurate, 52 legate și 6 legate în lucș din istoria tipărită la anul 1883. În decursul anului trecut s'au vëndut numai 17 esemplare broșurate, 22 legate și 6 legate în lucș, tôte cu un preț de 108 fl. 36 cr. Biblioteca s'a înmulțit cu 75 opuri în 95 tomuri. Numerul diarelor și al foilor periodice, cari le-a primit societatea gratis peste an, s'a urcat la 28. Apoi s'a ales comisiunea reprezentativă pentru veră în persoanele membrilor Alexi, Șandor și Suci, și 'n sfârșit președintele societății dl Sebastian Olariu incheiă ședința prin o cuvântare însufletitoare.

Călindarul și femeile. În anul curent s'erbătorile Pașcilor și Rusaliilor cădură pe aceeași di pentru tôte creștinetea. Êtă o bună ocașione pentru noi, scrie corespundentele din Viena al „Românului“, d'a scăpă de calcul greșit al timpului și d'a adoptă calendarul îndreptat; n'am avé de cât a lăpédă doue-spre-dece zile și a scrie după 19 marte, 1 aprilie. Ce însemneză acêsta perdere aparintă de 12 zile pentru noi, care sântem deprinși a ne perde timpul, nu numai zilele, ci și lunile și anii întregi? Nu me îndoiesc că tôte proprietarii, fie rurali fie urbani, vor acceptă cu mare plăcere acêsta schimbare, fiind că vor primi arenda și chiria cu 12 zile mai înainte; asemenea nu va păré réu nici funcționarilor ca luna lui marte să fie estimp numai de 19 în loc de 31 zile; negreșit că ministrul financelor le va reduce la 1 aprilie câte doue cincimi din léfa lui marte, astfel că în loc de 500 lei va primi numai 300 și în loc de 1000 numai 600 lei, deca nu va preferi a ficsă pentru plata apunamentelor diua de 13 a fie-cărei luni. Tôte calculele se pot regulă foarte lesne și adoptarea calendarului nou ar merge găitan, decă

nu s'ar ivi o dificultate: me tem adecă că dómnele și domnișorele nóstre nu se vor mulțumí cu reforma, vor protestă și vor face cea mai crâncenă opoșițiune, și cu drept cuvânt, căci nu le pôte da mâna să se îmbétrănescă d'odată cu 12 zile. Opoșițiune seriósă, căci „ce que femme veut, Dieu le veut“. Însédar li se va obiectă, că reforma proiectată n'are nimic a face cu vârsta dlor și că actele lor de nascere și de botez se vor îndreptă calculându-se după noul calendar, căci ele nu voiesc să îmbétrănescă nici chiar în aparintă, tocmai în aparintă nu și cu nici un preț. Însédar am încercă a le dovedi, că 12 zile mai mult séu mai puțin nu pot face nici o diferință și că femeia n'are de cât vârsta ce arată. Ne rămâne însé o mângăiere, adecă că chiar în rândurile secului frumos se va manifestă o divergință de opiniune: tôte fetițele până în vârsta de doispre-dece ani vor fi mulțumite d'a puté s'adauge aceste zile suplimentare la etatea lor și să trecă mai curénd în rândul domnișorelor; apoi chiar și în privința fetelor de peste doue-deci de ani n'avem a ne teme d'o opoșițiune pe față, căci se scie bine că ele nu mai îmbétrănesc dela acea epocă înainte cel puțin până în diua cununiei lor și adesea nici chiar atunci, de și Balzac a găsit un farmec deosebit în femeia de 40 de ani.

Stabiliment de țesături în Bucuresci. Comisiunea însărcinată de ministrul de comerț și industrie al României, pentru a arêta modul cum s'ar puté întrebuintă într'un sens mai folositor suma de 200,000 lei, ce adunarea deputaților a acordat acestui ministru pentru înființarea unui stabiliment de țesături, a propus ministerului următorele: a) Să se facă o torsătorie de fire necesare țesăturilor, ér nu să se procure din străinătate acele fire; b) Pe lângă Asilul Elena Dómna să se mai înființeze trei resboie mecanice, care împreună cu torsătoria, să fie mișcate cu puterea de aburi. Mai arată că ar fi bine, ca acest stabiliment la început să nu lucreze decât albituri de țesături gróse necesare celor săraci.

Un capriciu de rege. „Le Temps“ din Paris ne spune, că regele Bavariei, Ludovic II, ș-a plătit un capriciu fórte costisitor, și anume: A pus să se monteze în teatru seu din Múnich piesa lui Victorien Sardou „Theodora“ cu tôte decorurile, costumele și recheșitele copiate fidel după modelul celor dela teatru Porte-St.-Martin din Paris. Tôte astea a costat suma de 200,000 mărți (100,000 fl. v. a.) La reprezentația piesei va asistă numai regele singur, însoțit de un soldat de serviciu. Publicul nu va fi admis supt nici un cuvânt. Numitul diar adaugă, ca femeia unui diplomat străin, care are multă trecere la curtea regelui, cu tôte încercările ei pe lângă intendantul teatrelor regali, n'a mutat obține acêsta favóre, de a asistă la reprezentație.

Un bal oficial la Washington. Pare — dice „Curierul Statelor-Unite“ — că spre sfârșitul balului dat în marea clădire așă numită a pensiunilor din Washington, în onórea inaugurațiunii președintelui Cleveland, s'a danțat și s'a bėut multă șampanie. S'a destupat peste șese mfi buteli. Supt influința acestui generos, un mare număr de invitați s'au datat la întrecerile cele mai sgomotóse. În sala în care se serviau bėuturi rėcoritóre, funcționarii, oficiarii, ómenii politici, fratennisau cu păharul în mână; unii cãntau, alții strigau din tôte puterile, alții săriau ca niște paiate; se dice chiar că un tinér, ocupând o pozițiune óre-care în societate, a umblat dabușele în giurul salei. În scurt, la orele cincii dimineța, bėutorii nevoind să părăsescă sala, a trebuit să se stingă gazul pentru a-i forță să plece.

Expozițiunea Muncei. Indata după inchiderea salonului de bele-arte din Paris, se va deschide in palatul de industrie o expozițiune cu totul interesantă, desemnată supt numele de „Expozițiunea Muncei“, din cauza caracterului seu de educațiune profesională, privitoare la toate ramurile industriei și științei. Electricitatea, igiena, metalurgia, mecanica, țesăturile, giuvaergeria, agricultura, produsele alimentare și invențiunile breventate vor figură la această expozițiune, cea mai mare parte supt formă de ateliere in acțiune și de expozițiune pentru a dice astfel in viață, cari vor constitui pentru public o adevărată lecțiune de lucruri, asifel cum au inteles-o cei cari au aneșat la expozițiunea din 1878 galeria muncei.

Un rēmășag ciudat. Diarele suedeze spun că patru dōmne din Vexioe au făcut un rēmășag forte ciudat; ele s'au prins care pōte să bea mai multă cafea cu lapte? Cea dintēiu n'a putut bé de cât deșeci de cafea; a doua s'a oprit la a 34 cēsă; a treia a béut cinci-deci; a patra cinci-deci și una. Prin urmare, cea d'a patra a căștigat rēmășagul.

Sciri scurte. Dna C. A. Rosetti a primit o delegațiune de comercianți din Bucuresci, care i-a înmănat o adresă de condolență din partea comerului. — *Mitropolitul-primat al României* se dice că va fi nălțat la rangul de patriarc. — *La Orăștia* in 26 maiu n. s'a ținut adunarea generală constituitoare a casinei române, convocată de dl vice-președinte Samuil Pop; tot in ziua aceea s'a ținut acolo și adunarea generală constituantă a institutului de credit și de economii. — *Cholera* s'a ivit ér, se dice, in Spania in unele părți din provincia Valencia, pe unde a băntuit anul trecut.

Necrolōge. Gh. Zotu, doctor in filosofie, director al cancelariei mitropoliei din Bucuresci, profesor la Sf. Sava și la seminariul Nifon și redactorul țiarului „Ortodoxul“, unul din cei mai distinși profesori și teologi ce avea România, a incetat din viață. Valerian Coman din Abrud, farmacist diplomat de Viena, a murit in 4 maiu la Petroșeni in etate de 26 ani, după o bōlă îndelungată.

Pentru dōmne tinere.

Untul stricat. Când untul prospēt n'a fost sărat la timp, seu când untul sărat a devenit rānced, trebuie a-l topi, a-i luă spuma ș-a muiă in el o bucată de cōgie de pāne prăjită bine. După un minut seu doue, untul nu mai are nici un miros neplăcut, căci totă rāncedela intră in cōgia de pāne.

Mirosul micșunelilor. De și mirosul micșunelilor (viorelelor) este mai dulce și mai puțin tare ca al altor flori, totuși este periculos. Ele pot, ca toate florile mirositoare, când sunt in mare cantitate in camera de culcare, să producă accidinte nervōse. Se citēză chiar casuri de inveninare cari s'au produs supt influința lor. Trebuie deci a avē grije, sēra, a le transportă intr'o altă cameră.

Conșervarea laptelui. Cel mai bun mijloc pentru a conservă laptele este d'a-l pune in butelii de colorē verde, bine spēlate, și d'a-l aședă intr'un loc unde să nu fie de loc mișcat. Acest procedeu este cu mult mai de preferit aceluia care consistă in a-l ferbe, căci ferberea il face să perdă gustul lui cel plăcut.

Pentru a scāpă de muședela substanțele de hrană și altele, trebuie să le păstrezi intr'un loc uscat,

pāzindu-le de contactul aerului: in acest scop se pot acoperi dulcețurile c'un strat subțire de mieș, care nu se muședesc, legumele ferte c'un strat subțire de unt seu grāsime și licorurile cu un strat de unt de lemn de māsline.

Problemă matematică

de Andrei Pop.

Doue fete duseră la tērg oue de vëndut; una 10, cealaltă 30; le-au vëndut asemenea de scumpe și totuși căpētără tot atāția bani, adecă fie-care câte 10 cri. Cum s'a putut asta?

Terminul de deslegare e 13 juniu. st. n. Ca totdeuna și de astă-dată se va sorti o carte intre deslegători.

Deslegarea logogrifului din nr. 7:

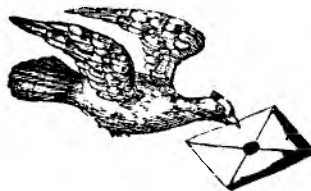
Plan,
Osoppo,
Rohob,
Tata,
Ulysses,
Galatin Fores,
Aethiopi,
Liverpool.

Literele inițiale cetite de sus in jos dau numele „Portugal“ — ér cele finale cetite jos in sus dau numele „Lissabon“.

Deslegare bună n-a sosit dela dōmnele și domnișorele Ana Sēt, n. Roman, Amalia Crișan, Iosefina Popescu, Adelaida Mureșan, Maria Pop.

Premiul s'a dobândit de cătră dna Ana Sēt n. Roman in Gherla.

Pōșta Redacțiunii.

Frica de bucurie. Va urmă 'n curēnd. Pentru romanul acela nu avem spațiu. Așteptăm cele cerute.

Beius Din poesile populare vom alege, căci unele din ele au eșit in fōia noastră. Cele originale nu le putem intrebuiță.

Despre colorile florilor. De vom avē tratatul intreg la dispo-

siție, i vom face loc.

Boul bou Ciboc. Poveste din popor. Nu este scrisă așă cum vorbesce poporul. Nu o putem intrebuiță.

Naluca și celelalte versuri sânt niște incercări primitive, cari n'au fost vrednice de cei 10 cr. ce am plătit pentru epistola nefrancată deplin. Sperăm, că nu ne vei mai trimite altele.

Călindarul sēptēmānei.

Diua sept.	st. v.	st. n.	Numele sântilor și sērbătorile.	Sōrele resare	Sōrele apune
Dum. 1 a tuturor Sântilor. Mat. X. 32. 33, 37. 38. XIX. 27. 30. inv. 1.					
Duminecă	19	31	Sf. Apost. Carp	4 10	7 42
Luni	20	1	Titus	4 9	7 43
Marti	21	2	(+) Const. și Elena	4 9	7 44
Mercuri	22	3	Mart. Vasilisc	4 8	7 44
Joi	23	4	Cuv. Pār. Mihail	4 8	7 45
Vineri	24	5	Cuv. Pār. Simeon	4 7	7 45
Sāmbetă	25	6	† Sf. Ion Botezat.	4 7	7 46

Proprietar, redactor răspundător și editor: IOSIF VILCAN.

Cu tipariul lui Eugeniu Hollōsy in Orașea-mare.